

2.2.5.2. Denna artikel föranleder inte några invändningar från ESK.

2.2.5.3. Man borde i artikel 6.1 b förtydliga att ett viktital på 20 % hädanefter skall tillämpas på fordringar som garanteras av en säkerhet i form av värdepapper emitterade av medlemsstaternas regionala eller lokala förvaltningar, med förbehåll för bestämmelserna i arti-

kel 7 (försåvitt förslaget till artikel 8 behålls i befintligt skick).

3. Slutsats

Kommittén samtycker till kommissionens förslag och framför starka önskemål om att de skall antas snarast möjligt, detta för att undvika att kreditinstituten inom EU lider skada av snedviden konkurrens från sina konkurrenter i den övriga världen.

Bryssel den 25 september 1996.

Ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Carlos FERRER

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén — Sammanhållningspolitik och miljö"

(97/C 30/05)

Den 9 februari 1996 beslutade kommissionen i enlighet med artikel 198 i EG-fördraget att rådfråga Ekonomiska och sociala kommittén om "Sammanhållningspolitik och miljö".

Sektionen för regional utveckling, landsbygds- och stadsplanering, som ansvarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 17 september 1996. Föredragande var Ramón Mercé Juste.

Vid sin 338:e plenarsession den 25-26 september 1996 (sammanträdet den 25 september 1996) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 98 röster för, inga röster emot och tre nedlagda röster.

1. Inledning

Syftet med meddelandet från kommissionen är att skapa förutsättningar för större vinster med att samordna sammanhållningspolitiken och miljöpolitiken när strukturfondernas och sammanhållningsfondens program genomförs.

Kommittén anser att strukturfonderna och sammanhållningsfonden är de grundläggande styrmekanismerna för att uppnå ekonomisk och social sammanhållning⁽¹⁾. Kommittén anser därför att man bör sträva efter samordningsvinster mellan sammanhållningspolitiken

och miljöpolitiken med hjälp av dessa två styrinstrument. Att miljöproblematiken förts in i fondernas bestämmelser, med anledning av 1993 års reform, innebär att man har givit ett officiellt erkännande åt miljöns betydelse, vilken har blivit ännu större sedan sammanhållningsfonden inrättades. Ekonomiska och sociala kommittén har yttrat sig om dessa frågor⁽²⁾ och om gemenskapens program "Mot en hållbar utveckling"⁽³⁾. Genomförandet av detta program utgör ramen för meddelandet från kommissionen.

(1) EGT nr C 153, 28. 5. 1996.

(2) EGT nr C 201, 26. 7. 1993; EGT nr C 82, 19. 3. 1996.

(3) EGT nr C 138, 17. 5. 1993.

Miljö kvaliteten är ett potentiellt mått på välstånd och det är allmänt känt att olika mått av detta slag påverkar den ekonomiska utvecklingen direkt, genom den uppmärksamhet de ger upphov till. Ekonomiska och sociala kommittén håller därför med om att det finns ett behov av att nå en ny politisk kompromiss så att miljöåtgärder kan vidtas.

Kommittén har alltid kämpat för en bättre samordning av den politik som förs på olika områden, både när det gäller den nationella och gemensamma politiken, för att stödja de förslag som avser att främja att större hänsyn tas till miljön när den övriga politiken planeras och, i detta konkreta fall, när åtgärder vidtas inom ramen för strukturfonderna.

Kommittén ställer sig positiv till meddelandet från kommissionen, även om man vill framföra några synpunkter samt betona ett antal principer.

2. Synpunkter

2.1. Kommittén är medveten om begränsningarna i den gällande rättsliga ramen för att uppnå målet om en bättre samordning av sammanhållnings- och miljöpolitiken. Kommittén vill dock påpeka att man bör vidta den typ av åtgärder som kan leda till nya infallsvinklar, som i sin tur kan påverka den allmänna översyn av fondernas bestämmelser som planerats till 1999.

2.2. Kommittén noterar de framsteg som gjorts när det gäller att beakta miljöfrågorna i sammanhållningspolitiken. Detta har skett dels genom 1993 års översyn av strukturfondernas bestämmelser, då miljön integrerades i samtliga planerings- och genomförandefaser, dels genom inrättandet av sammanhållningsfonden. Man bör även betona att Europeiska unionen står inför en utmaning under de kommande åren när det gäller att kunna garantera att sammanhållningspolitiken utformas och tillämpas i enlighet med en hållbar utveckling och med respekt för miljönormerna och utvecklingen av dessa.

2.3. Kommittén anser att det är viktigt att dra nytta av den allmänna dynamik som integrationen av miljöfaktorer i strukturfondspolitikerna innebär, för att rationalisera resultaten av programmen (bättre jämvikt mellan sociala och miljömässiga kostnader och vinster) samt bättre garantera en god samordning av fonderna. Exempelvis i utvärderingsrapporterna om fonderna träffar man ofta på miljöinvesteringar från Europeiska regionala utvecklingsfonden (ERUF) och Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) (till exempel när det gäller reningsanläggningar och installationer för avfallshantering) utan att man inom Europeiska socialfonden (ESF) planerar för utbildning av de driftsansvariga.

2.4. På liknande sätt bör man sträva efter en bättre samordning av miljö- och teknologipolitiken, särskilt

när det gäller specifika program och integration av miljöaspekter i dessa.

2.5. En av de faktorer som kommission anser vara avgörande för om man skall lyckas med att integrera miljö och sammanhållningspolitiken är, med hänsyn till subsidiaritetsprincipen, graden av samarbete mellan medlemsstaterna och, i förekommande fall, de berörda regionerna.

2.6. När det gäller sammanhållningsfonden som förbindelselänk mellan sammanhållnings- och miljöpolitiken håller kommittén med kommissionen om målet att nå en "rimlig jämvikt" (50/50) i fråga om fördelningen av fondmedlen till infrastrukturprojekt för transporter och miljöprojekt, samt när det gäller tillämpningen av en flexibel strategi för att nå detta mål. Kommittén vill här påminna om att denna jämvikt bör upprätthållas under fondens hela löptid (1993-1999), och inte under varje år för sig.

Å andra sidan kommer det att krävas ett större antal miljöprojekt för att nå detta mål, eftersom kostnaderna för att investera i miljöprojekt generellt sett är lägre än för investeringar i transportinfrastruktur. Kommittén hänvisar till sitt yttrande om årsrapporten om det finansiella sammanhållningsinstrumentet 1993/1994 och sammanhållningsfondens årsrapport 1994, där kommittén menade att man bör uppnå nämnda jämvikt.

Man bör även hålla i minnet att många transportprojekt (befrämjande av kollektivtrafiken) kommer att bidra till en förbättrad miljö. I detta hänseende vill kommittén göra kommissionen uppmärksam på behovet av att fullt ut beakta miljöaspekten vid val av projekt på transportområdet.

2.7. Utvecklingen av strukturfondernas stöd till direktinvesteringar i miljöprojekt har varit positiv under de senaste åren. Samtidigt som 2,8 miljarder ecu anslogs till denna typ av åtgärder i målregionerna 1, 2 och 5b under perioden 1989-1993, föreskriver de aktuella programplaneringsdokumenten att mer än 9,4 miljarder ecu skall anslås i stöd till åtgärder på miljöområdet under perioden 1994-1999. Kommittén stöder denna utveckling och ställer sig positiv till att man vidtar alla dessa kompletterande åtgärder för att uppmärksamma miljöaspekterna i större utsträckning.

När det gäller de olika gemenskapsinitiativen anser kommittén det även vara viktigt att notera alla nyskapande åtgärder som bidrar till ett förbättrat miljöskydd.

2.8. Meddelandet från kommissionen lägger stor vikt vid frågan om att öka stödet till produktiva investeringar, inte enbart på grund av investeringarnas indirekta

positiva effekt på miljön utan även på grund av att de bidrar till att uppnå målet med en hållbar utveckling och till att förbättra möjligheterna till sysselsättning.

Kommittén stöder detta initiativ från kommissionen, som syftar till att fastställa vilka förebyggande projekt som bör prioriteras i framtiden, både i översynen av programplaneringsdokumenteten och i vissa bestämda gemenskapsinitiativ. I detta hänseende vill kommittén peka på den betydelse som man bör tillmätta projekt för regional och lokal utveckling för marknadsföring av varor och tjänster. Det gäller i synnerhet de projekt som riktar sig till små och medelstora företag, som också bidrar till att det skapas nya arbetsplatser samtidigt som man tar hänsyn till miljön. Kommittén anser att miljön är ett område där man bör anta lokala utvecklingsinitiativ. Dessa initiativ förtjänar särskild uppmärksamhet⁽¹⁾, särskilt när det gäller att värdera nya erfarenheter samt att sprida och göra reklam för lyckade lösningar i frågor om att utveckla och skapa sysselsättningsstillfällen med hjälp av gränsöverskridande informationsnät och samarbetsnätverk.

Å andra sidan vill kommittén peka på vikten av att föra en miljömedveten sysselsättningspolitik och således vidta åtgärder för att utveckla utbildningen och fortbildningen, för att på så sätt öka medvetenheten för dessa frågor och kompetensutveckla arbetskraften, som på detta sätt kan uppfylla arbetsmarknadens krav på ett effektivare sätt.

2.9. När det gäller valet av projekt bör respekten för miljön utgöra ett urvalskriterium, vilket innebär att man systematiskt måste utvärdera projektens påverkan på miljön. Kommittén anser likaledes att uppföljningskommittéerna skall ansvara för att utvärdera miljökonsekvenserna under uppföljningen och utvärderingen av projekten.

Kommittén vill påminna om vikten av att använda pålitliga variabler för att man bättre skall kunna utvärdera de vidtagna åtgärdernas miljöeffekter. Kommittén vidhåller i detta hänseende att man bör vidta åtgärder för att skaffa mer detaljerade data om miljön som bidrar till en mer objektiv bedömning. Kommittén anser likaså att man i större utsträckning bör använda sig av tekniska hjälpmedel för att förbättra metoderna för den ekonomiska projektutvärderingen.

2.10. Kommittén beklagar att kommissionen tidigare inte har spelat en mer aktiv roll för att förebygga brott mot miljöbestämmelserna när åtgärder vidtas inom ramen för strukturfonderna och sammanhållningen. Kommittén anmodar kommissionen att se till att det vidtas åtgärder så snart som möjligt för att detta problem skall få en lösning. Kommittén stöder även alla initiativ till sanktioner som kommissionen kan tillämpa när gällande bestämmelser inte följs. Detta omfattar även återbetalning av belopp från gemenskapens fonder. Kommittén anser att det vore lämpligt att utarbeta en förteckning över vad som verkligen är miljöåtgärder

— förebyggande, återställande, för en hållbar utveckling — i form av en handbok som kan bidra med alternativ för dem som planerar programmen (nationella och regionala myndigheter), samt till att eventuella senare överträdelser kan undvikas.

2.11. Kommittén understryker vikten av att de socioekonomiska aktörerna får delta i arbetet med att planera, genomföra och utvärdera åtgärderna som vidtas inom ramen för strukturfonderna, i enlighet med ramförordningens artikel 4⁽²⁾. Å andra sidan bör de lokala miljöorganisationer som spelar en särskild roll på detta område rådfrågas.

2.12. Med målet att öka insynen och, i synnerhet, förbättra informationen om den utvärdering som görs av initiativens resultat, vilket anges i meddelandet från kommissionen, rekommenderar kommittén kommissionen att utarbeta en årsrapport som anger i vilken utsträckning man har tagit hänsyn till miljöproblematiken när åtgärder vidtas inom ramen för strukturfonderna och sammanhållningsfonden. Det vore bra med en analys av de miljöprojekt som finansierats genom artikel 10 i strukturfondernas ramförordning.

2.13. En särskild aspekt av miljöproblematiken är dess gränsöverskridande karaktär. Europas roll på miljöområdet bör stå som modell för länderna i dess närområde, särskilt för de länder som har ansökt om medlemskap eller uttryckt sin avsikt att ansöka om medlemskap i unionen. Dessa länders framtida integration i Europeiska unionen kommer att innebära att gemenskapens miljölagstiftning kommer att träda i kraft i dessa länder. Miljöaspekterna bör därför även ingå i avtalen som sluts före en anslutning.

Inom ramen för unionens bistånds- och utvecklingspolitik bör man även undersöka om man till dessa länder kan överföra en näringspolitik som beaktar miljön i allmänhet och utvecklingen och användningen av miljövänlig teknologi i synnerhet.

När det gäller övriga grannländer (Medelhavsländerna och de baltiska staterna) bör man stärka samarbetet genom att befrämja styrinstrument som gör det möjligt att ta hänsyn till miljöproblematiken. Man bör i detta hänseende använda sig av gemenskapsinitiativ av typen INTERREG II C, eller av andra instrument som möjliggör en utveckling av det gränsöverskridande samarbetet när det gäller miljöskydd.

2.14. Med målet att uppnå en så effektiv tillämpning av principerna i meddelandet som möjligt, anser kommittén att det vore värdefullt att kunna dra nytta av Europeiska miljöbyråns kunskaper och möjligheter att ingripa. Följaktligen anser ESK att det är mycket viktigt att utarbeta ett närmare samarbete med byrån, vars roll för övrigt bör stärkas.

(¹) EGT nr C 18, 22. 1. 1996.

(²) EGT nr C 127, 7. 5. 1994.

2.15. Kommittén undrar hur kommissionen avser att följa upp detta meddelande. Kommittén uppmanar

kommissionen att konkret fastställa hur principerna i meddelandet skall tillämpas.

Bryssel den 25 september 1996.

Ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Carlos FERRER

Yttrande från Ekonomiska och sociala kommittén om "Förslag till rådets beslut om fastställande och genomförande av en gemenskapspolitik på post- och telekommunikationsområdet" ⁽¹⁾

(97/C 30/06)

Den 20 maj 1996 beslutade rådet i enlighet med artikel 198 i EG-fördraget om Europeiska gemenskapen att begära Ekonomiska och sociala kommittén yttrande om ovan nämnda förslag.

Sektionen för transport och kommunikation, som ansvarade för kommitténs arbete i frågan, antog sitt yttrande den 24 juli 1996. Föredragande var Lars Kritz.

Vid sin 338:e plenarsession den 25-26 september 1996 (sammanträdet den 25 september 1996) antog Ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 94 röster för, 1 mot och 4 nedlagda.

1. Inledning

1.1. Kommissionen har beslutat att begära en rättslig grund för ett antal budgetposter, vilket man deklarerade i ett meddelande 1994 (dok. SEK(94) 1106 slutlig). En av dessa budgetposter gäller fastställandet och genomförandet av gemenskapens politik på post- och telekommunikationsområdet (B5-401).

1.2. Enligt fördraget och resolutioner från rådet och parlamentet måste kommissionen agera på olika sätt för att studera och fastställa målsättningar och åtgärder som leder till att man ytterligare definierar och genomför gemenskapens politik på post- och teleområdet. Detta innebär att initiera analyser, inhämta branschens och allmänhetens synpunkter, upprätta lagförslag och övervaka lagstiftningens tillämpning.

1.3. Dessa åtgärder kräver en lång rad stödaktiviteter såsom att beställa studier, anordna seminarier och överläggningar med berörda parter för att analysera marknader, teknologier, målsättningar och den politik som bedrivs på området. Man har också gett olika

uppdrag till organ som ansvarar för standardisering och frekvenser. Dessa aktiviteter finansieras genom budgetpost B5-401.

2. Sammanfattning av kommissionens dokument

2.1. Kommissionens dokument har följande innehåll:

- Förklarande PM.
- Förslag till rådets beslut.
- Förteckning över rättsregler som har antagits fram till idag på post- och telekommunikationsområdet (denna förteckning innehåller inte de direktiv, beslut, resolutioner etc, som antagits under 1995 och 1996).
- Finansieringsöversikt.

2.2. Syftet med rådets beslut förklaras i artikel 1.

2.3. I artikel 2 deklarerar man att kommissionen skall ansvara för att utföra de uppgifter som definieras i artikel 1. Kommissionen skall här beakta gemenskapens målsättningar inom post- och telekommunikationsområdet. De viktigaste målen räknas upp i artikel 2.

⁽¹⁾ EGT nr C 192, 3. 7. 1996, s. 4.